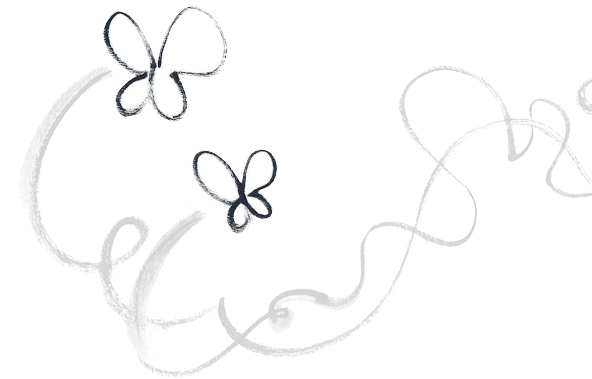

Vrienden maken

Daphne Deckers
met illustraties van Joey Holthaus

Op een ochtend zat Lev
op het trapje voor zijn huis
naar de zonsopgang te kijken.

De zon straalde,
de golven kabbelden,
een zeemeeuw cirkelde in de lucht.

Lev stond op en liep naar het strand.

Lev was zo nieuwsgierig
naar de onverwachte bezoeker
dat hij hem tegemoet liep.

‘Ik ben Lev,’ zei hij, toen ze elkaar genoeg
waren genaderd om een hand uit te steken.
‘En ik ben Levi,’ zei het mannetje.

‘Laten we allerlei soorten
bladeren gebruiken,’ zei Levi.
‘Rode en bruine, groene en gele.
Zo wordt onze vriend
een kleurrijk type.’

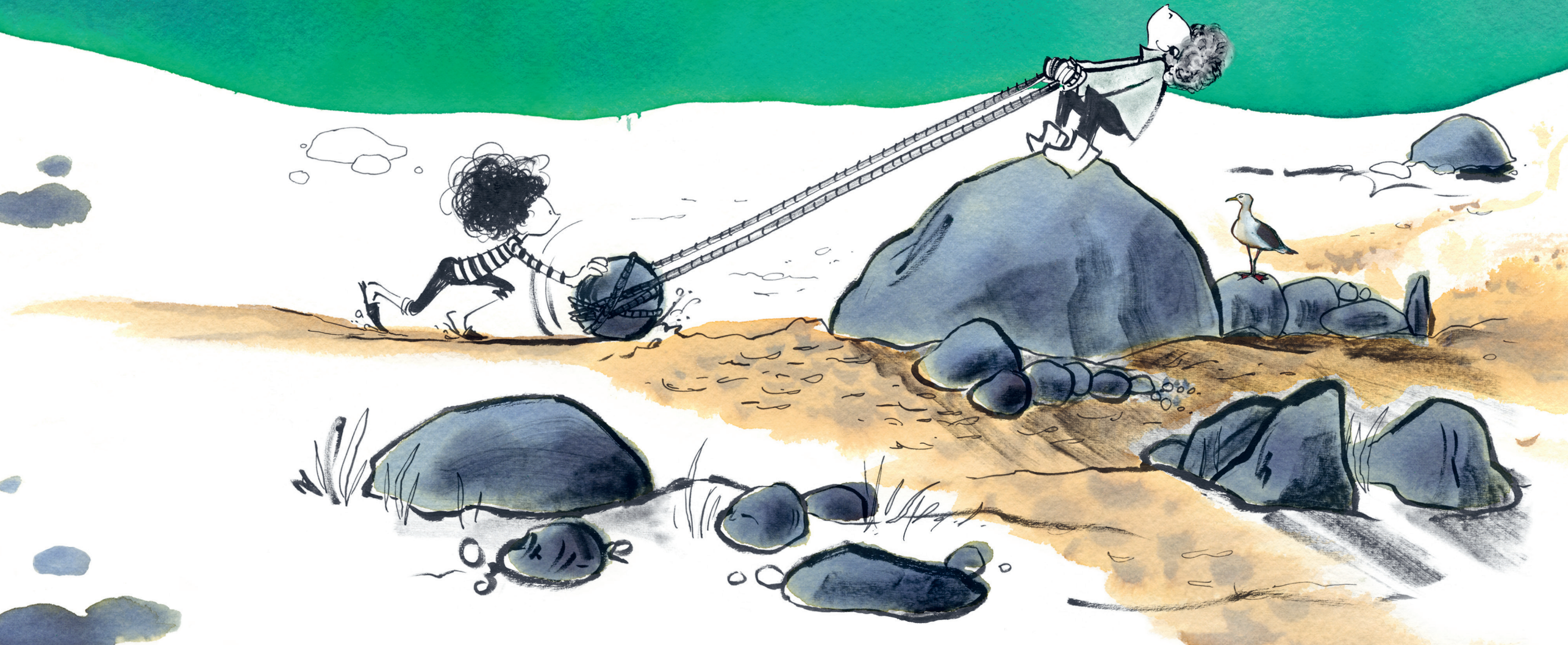

Lev vond het een geweldig plan.
Wat fijn, dacht hij,
dat Levi van ver komt.
Daar hebben ze toch weer
andere ideeën.

Nog vóór hij iets kon zeggen,
begon het te rommelen.
Een zware donder rolde door de wolken
en een bliksemschicht raakte de takkenman
recht in het hart. Hij vloog in brand;
grillige vlammen likten aan het hout.

De rest van de middag sleepten
Lev en Levi grote en kleine stenen bij elkaar.
De grote steen waar de zeemeeuw op zat,
hoefden ze niet te verplaatsen. Dat werd de buik.
Ze rolden het hoofd op zijn plek en maakten
armen en benen van verschillende stenen.

Een tijdlang staarden ze in de verte.
'Ik ben blij dat we niet écht
alles weten,' zei Levi toen.
'Nu kunnen we het morgen
nog eens proberen.'

